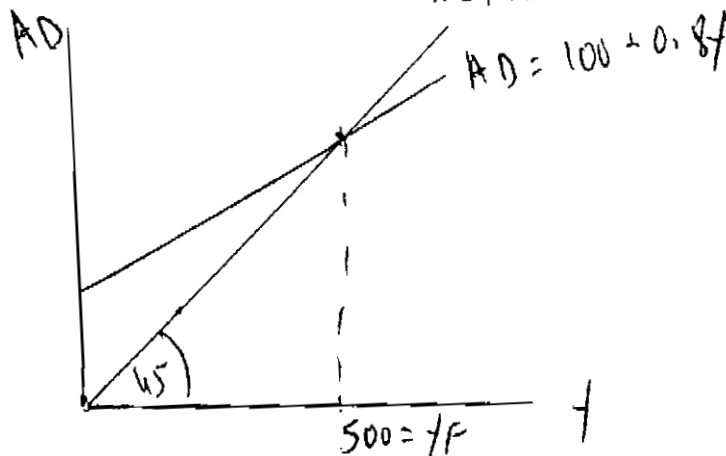


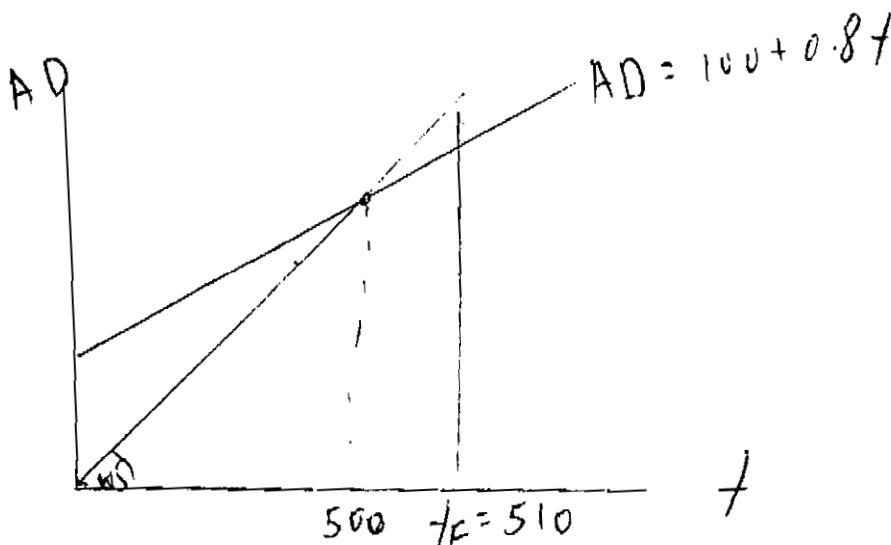
פתרון השאלה הפתוחה

1. נתון כי בשנת 2000 היה המשק בשיווי משקל בתעסוקה מלאה ברמת תוצר לאומי של 500 מיליון ₪. מאחר ונתון כי המכפיל הקיינסיאני הפשוט של המשק הוא 5 הרי נוכל להסיק כי פונקציית הביקוש המצרפי של המשק הייתה $AD = 100 + 0.8Y$ כמו כן ידוע כי המרכיב האוטונומי של הפונקצייה, 100 מיליון, כלל בתוכו 20 מיליון שהם ביקוש להשקעה נקייה (בשער ריבית 6%)

מאחר ונאמר שהמשק היה בשיווי משקל בשנת 2000 הרי משמעות נתון זה היא שכל הביקושים המתוכננים אכן התממשו ולפיכך גודל ההשקעה הנקייה של המשק שבוצעה למעשה בשנת 2000 עמד על 20 מיליון ש"ח



2. מה צפוי שיקרה במשק בשנת 2001? מאחר וההשקעה הנקייה של המשק שבוצעה בשנת 2000 עמדה על 20 מיליון ₪ ונתון כי כל שקל השקעה נקייה בשנה כלשהי מגדיל את התוצר של תעסוקה מלאה בשנה שלאחר מכן בחצי שקל. לפיכך רמת התוצר הלאומי של תעסוקה מלאה בשנת 2001 תגדל ב 10 מיליון ותעמוד על 510. נתון כי כל פונקציות הביקוש נשארות כפי שהיו בשנת 2000. שער הריבית נשאר 6% ולכן גם הביקוש להשקעה נשאר ברמתו משנת 2000 כלומר, 20 מיליון ₪. פונקציית הביקוש המצרפי נשארת גם בשנת 2001 $AD = 100 + 0.8Y$. התוצר הלאומי של שיווי משקל נשאר 500 מיליון בעוד שהתוצר הלאומי של תעסוקה מלאה גדל ל 510. ברמת התוצר הלאומי של תעסוקה מלאה קיים במשק פער דפלציוני בגובה 2 (פער התוצר מחולק במכפיל, $2 = 10/5$) ולכן יהיה המשק בשנת 2001 בשיווי משקל באבטלה, ברמת תוצר לאומי של 500 מיליון.



3. אם הממשלה מעוניינת להביא את המשק לשיווי משקל בתעסוקה מלאה עליה להגדיל את הביקוש המצרפי בגודל הפער הדפלציוני כלומר ב 2 מיליון. היא יכולה לעשות זאת על ידי מדיניות פискаלית טהורה, או על ידי מדיניות פискаלית ומוניטארית משולבת או על ידי מדיניות מוניטארית טהורה.

אם הממשלה נוקטת במדיניות פискаלית טהורה, למשל גידול בצריכה הציבורית כאשר המימון ייעשה ע"י אג"ח שיימכרו לציבור, עליה לקחת בחשבון שגידול הצריכה הציבורית צריך להיות גבוה מ 2 מיליון משום שתחול עלייה בשער הריבית שתקטין את הביקוש להשקעה. אם היא רוצה לבצע מדיניות פискаלית ומוניטארית משולבת הרי היא תגדיל את הצריכה הציבורית ב 2 מיליון והבנק המרכזי יצטרך להגדיל את כמות אמצעי התשלום באופן שלא תחול עלייה בשער הריבית, למרות שהתוצר הלאומי יגדל.

אם היא מעוניינת לבצע מדיניות מוניטארית טהורה, הרי הבנק המרכזי יצטרך לבצע עירוי חיצוני חיובי שיביא לגידול בכמות אמצעי התשלום ויריד את שער הריבית. לא ברור שמדיניות כזו יכולה להשיג את המטרה משום שלא ברור האם הבנקים יהיו מוכנים להגדיל את ההלוואות שהם נותנים, בעת שהמשק מצוי באבטלה ולכן לא ברור שהעירוי החיצוני יביא לגידול בכמות אמצעי התשלום.

אם יצליח הבנק המרכזי להגדיל את כמות אמצעי התשלום, הרי היעילות של המדיניות המוניטארית תלויה בשאלה בכמה ירד שער הריבית ובמידת הרגישות של הביקוש להשקעה לשער הריבית. כדי לתת תשובה מספרית מדויקת יש לדעת את כל הפרמטרים הללו – רגישות הביקוש לכסף ביחס לשער הריבית, רגישות הביקוש לכסף ביחס לתוצר ורגישות הביקוש להשקעה ביחס לשער הריבית.

